

Nr 83

Kalmetu Sõna

Kalmetu Põhikooli ajaleht

November
2018

Ajaleht asutatud 1995. a 16. detsembril

1. klassi asusid õppima järgmised õpilased:

1. Abdalla, Isabella
2. Arakas, Piibe
3. Gering, Kerdo
4. Grünberg, Robin
5. Gustavson, Kendra
6. Kask, Endrik
7. Land, Siim
8. Laur, Katariina
9. Oja, Brigitte
10. Poolakese, Gloria
11. Soolo, Kedi
12. Soovere, Adeele
13. Suvi, Pille
14. Toom, Dagmar
15. Vainoja, Emil
16. Voit, Indrek Joann

Õpetaja Margit Kaarmäe oma uute õpilastega

Intervjuu esimese klassi õpilaste Adeele ja Robiniga

1. Mis on su lemmiktund koolis:

Adeele: Mulle meeldib rütmika, kuna õpetaja on hea.

Robin: Kehaline, kuna seal saab palju sportida.

2. Kuidas sulle kool meeldib:

Adeele: Meeldib, kuna see on lahe koht.

Robin: Jah, kuna saab sõpradega koos olla.

3. Kas õpetaja Margit on hea õpetaja:

Adeele: Jah, sest ta on sõbralik.

Robin: Jah, kuna ta on lahe.

4. Kui palju uusi sõpru sul on:

Adeele: Mitte eriti palju.

Robin: Natukene on mul uusi sõpru.

5. Kuidas maitseb sulle kooli söök:

Adeele: Suhteliselt hea.

Robin: Muu on hea, kuid välja arvatud kartulipuder.

6. Kuidas sul koolis läheb:

Adeele: Hästi ja õpetajad on head.

Robin: Margit ja õp Tiiu oskavad hästi õpetada.

Küsitles Rauno Grünberg 5. kl

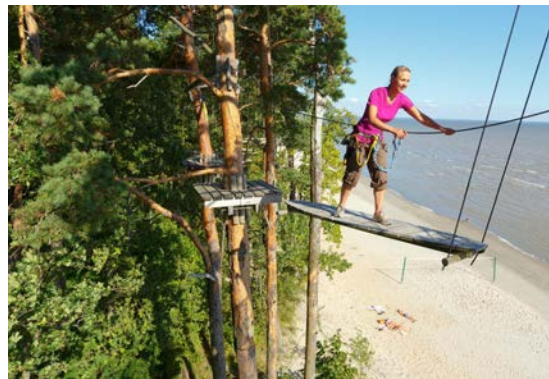

Adeele ja Robin

Käisime seikluringiga Pärnus

Ma käisin ühel neljapäevasel päeval koos seikluringiga Pärnus. Bussisõit oli päris pikk ja väsitav, aga see tasus seda ära.

Esimesena suundusime miniloomaaeda, kus mu vend oli juba käinud, aga tema ei tulnud meiega Pärnusse kaasa. Peamiselt olid miniloomaaias satikad, maod, kilpkonnad ja peale nende oli seal ka kaks krokodilli. Loomaaia omanik andis krokodillidele ka satikaid ja me nägime seda ka oma silmaga.

Ma sain ka video sellest, kuidas neid satikatega söödeti. Seal olid ka maod, mida ma enne mainisin, me saime neid kätte võtta, aga mina ei julgenud. Maoga juhtus ka üks naljakas asi, ta pugus Mirteli taskus niimoodi, et mao pea oli ühest otsast näha ja mao saba oli teisest otsast näha. See oli väga naljakas.

Järgmine koht, kuhu me sõitsime ja kus oli ka väga lõbus ja vahel ka hirmus, oli Valgeranna seikluspark, kus ma ei olnud käinud. Seal oli kuus takistusrada, mis ei olnud maa peal, vaid õhus. Mõningad kohad olid rasked, hirmuäratavad, lihtsad ja keerukad, aga ma sain neist läbi. Ma sain läbitud kaks rada: number üks ja number kaks rada. Mulle ei pidanud mitte keegi ühtegi korda abi kutsuma ega appi tulema. Pärast radade läbimist sõime võileiba ja jõime morssi.

Viimane sihtpunkt, kuhu suundusime, oli Terviseparadiis.

Kõik torud peale laste toru olid kinni. Saime minna ka saunamaailma, kuna enamik torud olid kinni. Kõige rohkem käisin ma kärestikus, mis oli minu arvates kõige lähedam asi koos torudega. Mulle meeldis see päev väga ja tahaksin kindlasti selliseid päevi veel.

Ingrid Kallas 5. kl

Külas käis kõieltrikitaja

Kõieltrikitaja Karolin käis meil külas ja näitas meile trikke. See oli peale kehalist kasvatust. Kohe kui kehaline lõppes, läksime vahetundi ja õues oli Karolin. Aga alguses kõik läksid lintidele ja hakkasid ronima ja nii edasi. Ja siis, kui kõik kohal olid, kutsus Karolin meid kokku ja küsis, kas keegi teab, mis asi see on ja kas keegi on kunagi seda proovinud.

Siis hakkasime soojendust tegema. Soojendus oli selline, et pidime ühel jalal seisma ja proovisime sarnaseid harjutusi. Siis võisime lintidele minna. Karolin ütles, kui keegi istub ühe lindi keskele, siis saab kaks inimest korruga minna ühele lindile. Varsti näitas ta trikke ja tegi kolm korda tagurpidi salto ja ühe korra hundiratta. See oli väga tore tund. Aga jalad hakkasid valutama, sest enne oli kaks kehalist ja see tund ja mul oli veel ka trenn, aga väga tore oli.

Laura-Liisa Laur 5. kl

Käisime perega Kreetal

17. oktoober. Kell neli pidime ärkama ja kell viis hakkasime Tallinna lennujaama poole sõitma. Tee peal oli väga suur udu ning oli väga raske autoga sõita. Praegu sööme koos oma perega ning ootame, kuni saaks lennukile minna. Lennuk läheb meil kell 9.30 ja mind peaks seal ootama umbes 26 kraadi sooja. Nii, ma olen nüüd lennukisse jõudnud. Me lendame Kreetale 3 tundi ja 45 minutit.

19. oktoober. Eile me ei teinud suurt midagi, saime enda hotelli toad kätte ja siis käisime veel basseinis ujumas. Meie hotelli nimi on Minoa Palace. Käisime eile õhtul veel mere ääres, aga seal oli väga kõva tuul ja lained olid nii suured. Kell seitse hakkas õhtusöök ja söögi valik oli tohutu. Peaaegu iga päev proovisin midagi uut süüa, aga hommiku-söögil olid küll kõige paremad väikesed pannkoogid. Homme kavatseme lihtsalt niisama olla ja tutvuda meie hotelli ümbrusega.

19. oktoober. Ärkasin selle peale üles, et meie hotelli kõrval on mingi gümnaasium ja lapsed kisasid. Praegu ootame rendiautot, et sellega sõita Elafonissi randa, kus peaks olema roosa liiv. Käisime seal Elafonissil ära, oli päris ilus. Ma ütlen teile, et sinna Elafonissile polnud üldse tore sõita, kuna nii kitsad teed olid mägedes ja me olime nii kõrgel vahepeal.

21. oktoober. Ma pole vahepeal kirjutanud, aga täna lähme Samaarja mäekurusse. Seal oli väga ilus vaade, nägin mägesid.

22. oktoober. Me lähme kuskile suuremasse linna Chaniasse poodlema. Me ostime jäätist, suveniire ja riideid ka natuke.

23. oktoober. Täna on viimane päev siin Kreetal, pakime asjad ja homme hommikul kell 6 tuleb buss meie hotelli juurde ja siis algabki meie sõit tagasi Eestisse ja lennuk stardib jällegi kell 9.30. Kreetale sõit ei olnud lennukiga just väga hull, aga kui Eestisse sõitsime, siis oli küll hirmus, kuna nii palju turbolentse ja maandumine oli ka hirmus.

Nüüd olengi jõudnud Eestisse ja mu reis oli väga tore.

Kadri Lorup 5. kl

Kolm õde Elafonissi rannas

Õed Samaarja mäekuruss

Intervjuu ajalooõpetaja Tuuli Tolmov`iga

Millised muljed on Teile meie koolist selle esimese kuuga jäänud?

Muljeid on väga palju, lausa väga ülevoolavalt palju. Lapsed on väga aktiivsed, lõbusad, eriti mulle meeldivad need õuevahetunnid, kus saad natuke ennast välja elada - mõnus. Üldiselt ütleks, et muljed on positiivsed.

Kus ja kellena Te enne olete töötanud?

Ma olen väga erinevatel aladel töötanud. Enne õpetajana töötamist käisin kooli kõrvalt igal pool erinevates kohtades tööl. Mainiks ära raamatukogu, et ma olen raamatukoguhoidja olnud, see on selline hästi rahulik, mõnus töö, stressi polnud üldse, sain töö ajal raamatuid lugeda, maksti palka ka selle eest. Arheoloogina olen ka töötanud suviti.

Miks otsustasite just Kalmetu kooli tööle tulla?

Põhjus on lihtne, sest ma just kolisin siia maale ning Kalmetu kool oli kõige lähemal ja parasjagu otsis ka õpetajat, juhuse tahtel võib öelda.

Mis on Teie lemmiktoit?

Ma olen suur jäätisesõber, ma armastan igasuguseid jäätiseid. Aga muidu ka grilliha söön meelsasti.

Mis on Teie lemmikfilm\sari\saade?

Neid on väga palju, sest ma olen väga suur sarjade vaataja. Mõned, mis esimesena pähe tulevad, on „American horror story“, „Rick and Morty“, „South park“, sinna otsa veel „Stranger things“. Filmidest ma ei jõua ette lugema hakata, neid on palju, aga üldiselt meeldivad fantaasia- ja ulmefilmid.

Kui noor Te olete?

Ma olen 24 aastat vana.

Mis Teid üllatas meie kooli juures?

Need õuevahetunnid ikka, et enamik läheb meelsasti õue ja et kui erinevad on õpilased.

Mis koolid Te olete lõpetanud?

Kolga-Jaani Põhikooli, Noarootsi gümnaasiumi ja Tartu Ülikooli.

Millega Te vabal ajal tegelete ning mis on Teie hovid?

Mul on sellised põhihobid: üks põhihobi on kirjutamine, ma kirjutan romaane, sellega seoses viin ma ka läbi erinevaid kirjutamisüritusi. Ma loen palju raamatuid. Siis on selline motohuvi, mulle meeldivad mootorrattad, mulle meeldib autoga natuke rallitada, jäär ajal käin ka talviti. Kui mul aega veel on, siis võtan vahel mingi keele õppimise ette, rootsi keelt sai natuke gümnaasiumi ajal õpitud ja saksa keelt olen üritanud ka õppida ning vene keelt endiselt ei oska. Eks sarjade vaatamine on ka omamoodi hobi.

Kuidas Teie raamatute kirjutamine algas?

Ma kirjutasin alguses fännikirjandust (fanfiction), sealt sai see alguse, siis ma hakkasin ise mingeid järjejutte välja mõtlema ning siis läksin juba üle romaanide peale. Ma alustasin seda 12- aastasel.

Intervjuerisid Lisete Enders, Heleriin Sagevus 5. klassist

Intervjuu õpetaja Angela Leiaru Indriko'ga

1. Kus Te varem töotasite?

Eelmiseks töökohaks oli Elva gümnaasium.

2. Mis on Teie lemmiktoit?

Kindlaks lemmikuks on karamellkissell.

3. Mis oli Teie lemmikmäng, kui olite väike?

Vennaga koos ralliautodega, kodus heki all pori sees mängimine.

4. Kuidas Teile meie koolis töötada meeldib?

Väga äge, on mõnus pisike rahulik ja kõik on sõbralikud.

5. Mis on Teie lemmikfilm ja miks?

Ei ole lemmikfilmi, kuna ei vaata väga telekat.

6. Miks tulite just siia kooli tööle?

Võimalus oli, pakuti töökohta, hea väike kool, palju tuttavaid.

7. Millega Te vabal ajal tegelete?

Suvel käin Võrtsjärve peal purjetamas, sügisel, kevadel metsas jahil. Olen OPEROGI vabatahtlik otsija, matkan koos lapse ja koeraga.

8. Mis on Teie hobid?

Kalandus, jahindus, ATV-sport ja muusika.

9. Kas Teil on koduloomi?

On kaks koera: taks ja puudel.

10. Kui noor Te olete?

Samal päeval, kui on kooli sünnipäev, saan kolmkümmend kolm.

11. Mis autoga Te sõidate?

Kuidas kunagi, vastavalt sellele, mis ette juhtub.

Intervjueerisid: Liis Saarepera, Ingrid Kallas 5. kl

Õpetaja

Õpetaja on üks tark inimene,
ta on inimene, kellele ei meeldi virisemime.

Ta aitab sind alati hädast välja,
ta ei tee sulle kunagi kurja.

Kui vahepeal jätab tõstmata käe,
ei kunagi see tal meelest läe.

Ta kontrollib su koduseid töid
ja kulutab selle kontrollimiseks öid.

Õpetaja on see, kes õpetab sind hästi,
ta õpetab asju, mis tal õpetada kästi.

Vahepeal ta tõstab su peale häält,
kui ta su õppimises midagi halba näeb.

Aga tea, ta tahab ainult head,
ta tahab teha targemaks su pead.

Emily Andra Angerjas 7. klass

Minu reis Tenerifele

17. oktoober

Täna oli mul 6 tundi. Siis oli 1 tund peale kooli vaba aega. Seejärel hakkasime Viljandi sõitma, et sõbra perega kokku saada. Saime CircleKeys kokku. Alguses sõitsime Lätti, siis sõitsime Läti pealinna Riiga. Sinna jõudsimme õhtuks ning läksime hotelli ööbima. Saime õega suure toa. Äratus oli hommikul 7.20, seejärel läksime hommikust sööma ja peale seda lennujaama.

18. oktoober Hommikul sõime ja läksime lennujaama. Alguses sõitsime Manchesteri, sõit sinna kestis 2 tundi ja 30 minutit. Seejärel läksime teise lennuki peale ja seal sõitsime 4 tundi ja 20 minutit, jõudsimme Tenerifele, veel oli valge, aga hakkas vaikselt pimedamaks minema. Võtsime rendibussi ja sõitsime oma korterisse.

19. oktoober Alguses läksime Del Duque randa, seal olid suured lained. Aga seal tulid pilved. Otsustasime minna teise randa Las Vistasesse, aga enne käisime söömas. Hiljem liikusime uuesti randa tagasi. Ehtasime õe ja sõbraga augu ja me pidime suruma suurt lainet, et vesi seda väiksemaks ei ajaks. Meil hakkas natukese aja pärast külm ja tulime välja kuivama, pärast saime jäätist. Ma võtsin marjade jogurti ja teine pall oli vaarikasorbett. Öhtul külastasime sõpru. (meil on eraldi korterid, kuid asuvad ühes suures majas). Seal grillisime ja mängisime.

20. oktoober Käisime Santa Cruzei rannas, pärast sõime jäätist. See rand on üks ilusamaid Tenerifel, sest seal on valge liiv ja see asub suure mäe serval. Nimi on tal Playa de Las Teresites. Enamuse aja veetsime õe ja sõbraga vees mängides.

21. oktoober

Käisime rannas ja ujusime palju. Öhtul vaatasime "Su nägu kõlab tuttavalt". Hiljem läksime alla ranna äärde jalutama. Seal olid põnevad kaladega akvaariumid, mina, õde, ema ja sõber saime nendelt kaladelt jalamassaaži. Peale seda läksime kõrvale kohvikusse ja jõime kokteile.

22. oktoober

Käisime Jungle pargis, nägime kotka šõud, merilõvi šõud ning palju erinevaid loomi ja linde. Mul jäi jalg kanguru puuri vahele kinni, aga sain õnneks ära võtta kiiresti. Saime ka bobikalguga alla lasta, see oli natuke hirmus, aga põnev. Seejärel läksime mägedesse sõitma. Minul ja sõber Kertenil hakkas paha. Pärast värske õhu käes istudes hakkas parem. Hiljem läksime suuri männikäbisid korjama, need männid on nende jaoks väga olulised puud. Öhtul jõudsimme tagasi ja läksime poodi.

23. oktoober

Käisime Siam Pargis, mis on maailma üks suuremaid veeparke. Käisime lainete basseinis, Lost Citys. Üks oli hästi õudne toru, see oli selline kiire ja järsk. Hiljem läksime mattidega alla laskma ning rõngastega kose rajale kulgema. Rõngaid oli hästi palju. Läksime Kerteniga kahesesse, seal sai valida kas pikem või lühem rada, meie läksime pikemast rajast. Pikemal rajal sai kosest alla lasta. Lühem rada oli tasane. Meie sõitsime 4 korda pikka rada. See oli väga äge, reedel läheme võib-olla uuesti Siam parki.

24. oktoober

Käisime Peeter Pani laevaga 2- tunnise sõidul. Pidime delfiine nägema, aga nägime hoopis vaalu ☺. Meil vedas, sest vaalu olevat harvem näha. Öhtul läksime linna Playa de las Americasse rahakotte ostma. Mina sain omale heleroosa kassi kõrvadega rahakoti ja õde sai punase. Ema ostis omale kaks rahakotti, ühe kuldse ja valgega ning teine oli valge mummuline.

Laura - Liisa Laur 5. kl

Laura- Liisa koos leemuriga loomapargis

Minu reis Tenerifele

25. oktoober Käisime Santa Cruzis ehk pealinna botaanikaaias, ilm oli vihmane. Pidime jalutuse kiirelt tegema, muidu oleks saanud väga märjaks. Sealt tagasi tulles tahtsime minna basseini ujuma, kuid kahjuks oli tehtud see privaatseks ja ei saanudki sinna. Kuna tahtsime väga ujuda, siis jalutasime paar kilomeetrit, et minna alla randa ujuma. See rand ei olnud nii ilus, kui teised rannad ja liiv oli ka tume, aga ujuda sai ikka.

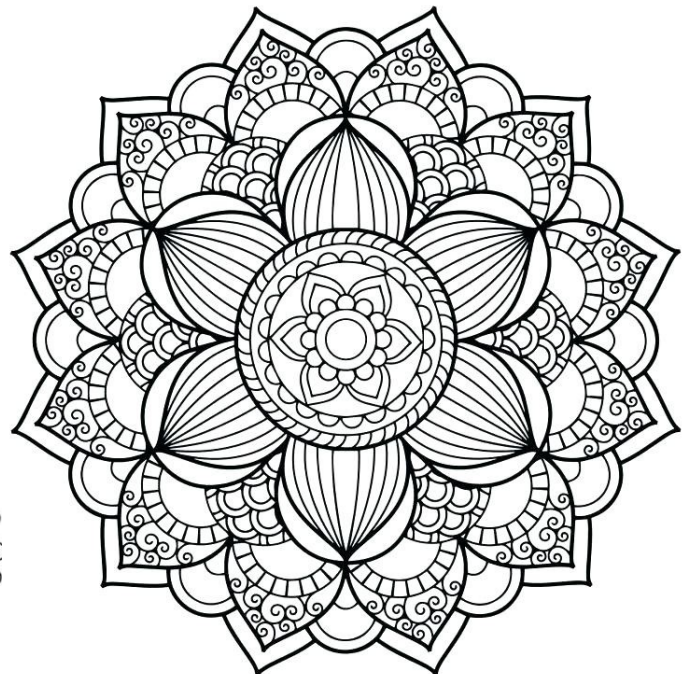
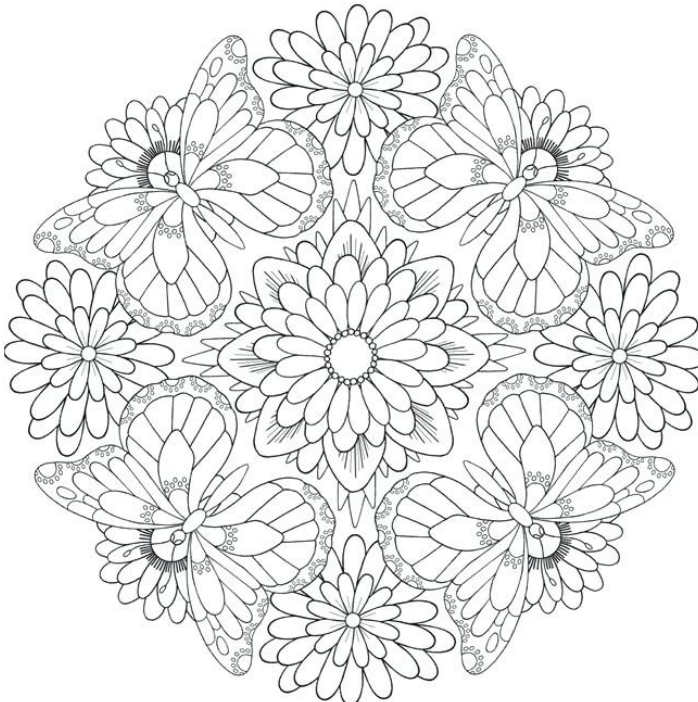
26. oktoober Täna külastasime uuesti Siam Parki (veepark) ja ostsime omale Fast Passi, sellega sai kiiremini torudest alla lasta. Rahvast oli meeletult palju. Olime seal terve pika päeva, avamisest kuni sulgemiseni (8 tundi). Õhtul käisime veel natuke šoppamas.

27. oktoober Täna käisime veel viimast päeva rannas Las Vistas ja olime seal väga kaua. Ujusime ja võtsime päikest. Mul hakkas lõpus nägu päikesest ja ookeaniveest valutama. Õhtul tegime poes veel viimased sisseostud ja hakkasime oma asju kokku pakkima, sest homme läheb juba lennuk kodu poole.

28. oktoober Hommikul vara oli äratus, sõime ja asusime lennujaama poole tee. Seal andsime rendiauto ära ja läksime oma lendu ootama. Tagasi lendasime läbi Saksamaa Berliini. Lend kestis sinna 4 tundi ja 30 minutit. Seejärel vahetasime maja ja ootasime paar tundi Riia lendu. Riiga lendasime 1tunni ja 10 minutiga. Kell oli Riias juba 22.30 ja õues oli väga külm. Käisime veel bensiinijaamas söömas ning sõitsime autoga koju.

Laura - Liisa Laur 5. kl

Naudi värvimist!

Laura - Liisa merisigadega loomapargis

Eestil on pakkuda palju

Kui kellelegi välismaalasele näidata kaardi peal Eestit, ei pruugi nad midagi sellest arvata. Üks väike riik, kus pole midagi. Tegelikult on Eestimaa täis soojust, huvitavaid inimesi, head muusikat, ilusat arhitektuuri ja lummatavat loodust. Siin on kõike, mida üks hing ihaldada võib.

Isegi ilm on siin igale soovile vastav. Suvel võib kohata näiteks lõunamaa soojust, talvel aga hoopis karmi põhjamaa külma.

Eesti on oma nime maailmakaardile auga pannud. Siin on väga palju andekaid inimesi, kes sellele on kaasa aidanud. Näiteks spordis: meie väikse riigi kohta on väga palju imetlusväärseid tulemusi erinevatelt maailmatasemel võistlustelt. Gerd Kanter sai 2007 MM-il kulla kettaheites ja Ott Tänak sai 2018 ralli MM-il teise koha. Siin tehakse palju erinevat ja ilusat muusikat, millele leidub kuulajaid ka väljaspool Eestit. Ühed minu lemmikud on näiteks Tommy Cash ja Trad.Attack.

Kindlasti on ka olulise märgi maha pannud eestlaste haridus. Meie ülikoolid on end vägagi tõestanud ja näidanud taset maailmas. Tartu Ülikool kuulub näiteks maailma parimate sekka.

Muidugi kõige haruldasem ja kaunim on Eestis loodus. Siin on suured paksud metsad, sood, rabad, niidud ja mis kõige tähtsam, siin on puhas. Ma arvan, et mõni turist pole sellist puhtust ja loodust varem näinudki.

Minu isiklik lemmik on Eesti kultuur. Eesti on täis tohutult palju aktiviste, kes kõik, ükskõik kust ka pärit poleks, hoiavad kokku ja au sees meie riigi kultuuri ja tavasid. Me hoiame üritusi, mis on kujunenud traditsioonideks, nagu näiteks folk.

Eestis on kõige ilusamad väikelinnad, iga linn isemoodi, omamoodi kaunis. Kui võtta Tartu ja Haapsalu, kaks Eesti linna, kuid täiesti erinevad. Minu südame on võitnud Tartus supilinn. Sealsed joonistused seintel, hipiaiad ning armsad miljööelamud tekitavad hea ja sooja kodutunde.

Eesti, siinsed inimesed, mu ema, isa, pere, sõbrad – kõik nad on mulle õpetanud seda riiki väärtustama ja austama. Seda ma ka teen! Olen väga uhke, et saan just Eestit oma kodumaaks nimetada.

Lisell Valgre 9. klass

Olen eestlane

Kui mõni välismaalane minu käest küsiks: „Mis koht see Eesti on? Kus see asub? Kuidas te seal elate? Millest tunned rõõmu, uhkust ja headust?“ Siis vastaks ma niimoodi.

Elan Eestis, see on väike, armas kohake Põhja-Euroopas. Täpsemalt öeldes Viljandimaal, tillukeses külas nimega Valma, Võrtsjärve kaldal oma hubases kodus. Elan seal oma perega: ema, isa, kaks õde ja väike kiisu ka. Olen 14-aastane ja käin Kalmetu Põhikooli 8. klassis.

Eestis on imeilus loodus, seda märkan iga päev, üksipuha mis aasta aeg või ilm on.

Mõni hommik vaatlen Võrtsjärve kohalt tõusvat erekollast päikest ja mõningaid punaseid varjundeid. Talvel härmaga kaetud pilliroog, kevadel tärkavad sinililled, suvel lainetavad viljapõllud ja sügisel kirjud lehed ning punased pihlamarjad. Mõni päev ka vihm, aga ka seda omamoodi huvitav jälgida. Ka loomi on meil palju. Näiteks meie kass suhtleb igapäevaselt rebastega, mõni hommik ärkan selle peale, kui väike õde alt hüüab: „Vaata aknast välja, pöder!“, metskitsede jäljed, palju kalu ja muid pisiloomi. Lausa nauding on looduses viibida. Soodes laugaste vahel, metsas seeni korjates võib niisama aega surnuks lüües.

Olen külastanud ka palju teisi riike, kus on vahelduseks väga tore olnud, kuid pean siiski nentima, et Eestisse jõudes on alati väga tore tunne. Eriti kui veel oma koduuksest sisse saab ning oma voodisse heidan.

Ma arvan, et siiski kõik pole üdini hea. Ma arvan, et sellist üdini head kohta polegi olemas, sest igal inimesel on oma arusaam headusest ja halvast. Eestlased on tavaliselt vaiksed, veidi tusased, nagu põhjamaade rahvas ikka. Peamine probleem on, et ilm on kogu aeg halb. Suvel liiga palav või vihmane, talvel liiga külm, kuid usun, et ka probleemid on head, sest muidu polekski millest rääkida!

Eesti ajalugu on olnud karm ja jõhker, kuid eestlased on ikka olnud kokkuhoidvad ja ühtekuuluvad, mis on päris võimas. Ärkamisaeg ja laulupeod, kus eestlased ennast koos vabaks laulsid ja siiani kestvad traditsioonid hoiavad meid koos. Ilus oma emakeel, põnevad kirjanduslikud teosed, huvitavad rahvajutud, kaunis loodus ja kõike muud põnevat. Seejuures huvitav ja isesugune ühiskond. Just seda ma sellele välismaalasele ütleks. Just see on see, mille pärast on Eestis elada ja eestlane olla just nii uhke ja hääl!

Laura Lorup 8. klass

Eestlane olla on uhke ja hää...

Eestlane olla on hea,
siin on kõigil targad pead.
Eesti keel on lihtne,
seda oskavad ka tited.
Eestimaa on väike,
aga siia paistab hästi päike.

Mu kodukoht on ilus
ja mu maja on puude vilus.
Eestis on palju saari
ja siin näeb tihti vikerkaari.
Talvel lumised ilmad ja kõva tuul,
aga suvel on siin päris kuum.

Sereli Marandi 6. klass

Eesti on üks ilus riik.
Eesti ilusaim koht on tiik.
Koolid meil on väga head.
Aga õpilaste töödel on vead.

Tallinn on meil suurim linn.
Ja seal poode nagu pubekal punne.
Tänassilmas, kus Jaan Tõnisson elas,
Kõik lapsed nüüd pelavad.

Nathan Dane Joakit 6. klass

Eestimaa, ilus maa,
väga vapper, visa ka.
Sõögiks on meil kama hea,
seda iga eestlane teab.

Meil rahvaseelikud punased
ja rahvapüksid sinised.
Kõik tantsivad karea-jaani,
mõnel seelik täitsa maani.

Eestimaal pole sõdu,
igal majal ilus rõdu.
Eesti keel, see kõige ilusam keel.
Kõigil meie riigi üle väga uhke meel.

President meil Kaljulaid,
ta ei oma palju maid.
Talle meeldib Eesti riik,
tal koduaias väike tiik.

Emily Andra Angerjas 7. klass

Eestimaa on hää ja uhke,
iga lill siin õide puhkeb.
Tänavad on puhtad veel,
pole prügi sõiduteel.

Eesti rahvuslind on suitsupääsuke,
igal toidulaual leivaraasuke.
Kui kõht on täis ja kõik on söödud,
terve päev on juba möödunud.

Eestlane olla on hää ja uhke,
kõigil omavahel head on suhted,
kõik me oleme toredad ja uhked,
laps selle peale naerma puhkeb.

Kuid mõndadel polegi suhted nii head
mis teha kui ette on tulnud suured vead,
siis ta kirjutab sulle need ilusad read
ning kaovadki ära need patused vead.

Vanas maamajas elan ma,
seal, kus mu ema elas ka.
Väljast on see väga kole,
kuid seest see küll nii kole pole.

Eesti rahvuslill on rukkilill,
meil aiamaa peal kasvab till.
Lisaks tillile seal on sibulat,
kui seda maitsta, teeb ta nägu lõbusat.

Rahvusasjadest on nüüd kõik,
võtke kõik üks koogilõik,
sest Eestil sünnipäev just oli,
see ei ole mingi nali!

Inimesed head olla tahavad,
kuid head võimalused nad maha magavad.
Seda juhtub mõnikord, harva,
mõndadele käib see vastukarva.

Eestimaa on hea ja uhke,
iga laps siin õide puhkeb.
Tänavad on puhtad veel,
pole prügi kõnniteel.
Eestimaal elada on hea,
keegi ei raputa sulle pead,
rõõmsad isegi on sead
ja nii otsa saavadki need read!
Lisaks soovin Teile kõike parimat,
ootan edasi talve jahedat.

Lisete Enders 5. kl

Mälestusi suvest

Läksin nädalaks ajaks laagrisse, mis toimus Holstre – Pollis. Esimene päev ei teinud midagi, sest sel päeval tutvusid lapsed üksteisega.

Teisel päeval käisime Valma seikluspargis. Seal oli kolm erinevat rada, pluss lasterada, mis oli turvavõrguga kaetud. Mina tegin ära esimese ja kolmanda raja, aga seal oli ka teine rada, kuhu mind ei lastud, kuna olin natuke lühike. Lõunast läksime tagasi laagrisse, kus kell kaks sõime lõunat. Peale seda läksime savikotta, kus igaüks sai ise teha endale savikausi. Mina tegin neljakandilise, aga teised tegid kolmnurga- ja ringikujulisi. Kolmandal päeval käis laager Viljandis sõudmas. Sõuda oli natukene raske, aga lõpu poole saime sõudmise käppa. Me olime sõudmas lõunani.

Peale kella kolme hakkas meil spordipäev, mis kestis umbes neli tundi. Need alad, mida pidi tegema, olid jalgpalliga täpsuslöögid, hüppenööriga hüpped, korvpallivisked, võrkpalliga täpsusvisked, võrkpalli saamine üle võrgu, pinksipalli põrgatamine ja täpsusjooks.

Neljandal päeval olid meil laagris huviringid. Esimene, kus me käisime, oli filmitegemine, mis tuli meil hästi välja. Teine oli virtuaalreaalsus, kus saime olla kuni söömiseni. Peale lõunat läksid osad poisid sepikotta. Seal sai igaüks teha endale nagi, millese oli löödud iseenda tehtud nael. Naela tegemisega läks kiiresti ning saime laagrisse ka kiiresti tagasi. Viiendal päeval oli laagrist lahkumine ning sai juba lõunaks koju.

Margus Neudorf 8. klass

Jaanipäevaks läksime Marteniga Kolga - Jaani. Sinna läksime jalgratastega. Marten alustas Uusnast ja kohtusime Leies. Kaasas olid meil õnged, telk, katelok ja kiirgrill ja muidugi riided. Kolga – Jaani polnud midagi vända. Kolgast läbi minnes käisime poes ja võtsime süüa. Sealt edasi väntasime Põltsamaa jõe äärde. See polnud kaugel ja läks kiiresti.

Kohale jõudes pakkisime asjad lahti. Esimesena panime põhjaõnged vette. Kala tundus seal vähe olevat, kuna polnud isegi maima näha. Me proovisime ka lanti umbes poolteist tundi, aga polnud midagi. Ilm hakkas ilusast päikesest pilviseks minema, nii et mõtlesime, et paneme lõkke püsti. Meie kiirgrill oli veits katkine, ma arvan, sest see ei tahtnud kohe üldse minna põlema. Lõppude lõpuks võttis see leegi otsa, aga siis hakkas padukat tulema. See koht oli RMK matkakoht ja seal oli lõkkekoht olemas. Panime leegitseva tule sinna. Kohe otsisime kõrvalt võsast kuiva puitu, millest saaks korraliku lõkke. Panime püsti ka telgi, aga see ei olnud veekindel, sest hommikuks oli telgi nurgas suur lomp.

Hommikul oli ilm selgenenud, kuid külm tuul. Lõke oli ära kustunud, aga paar sötükki veel hõõgusid. Laotasime sinna peale kuiva puitu ja peenikesi oksa ning puhusime. Leek hakkas koguma ja süütas kõik oksad. Seejärel valmistasime kohvi ja sõime proteiinibatooni. See oli väga hea, aga kahjuks oli ainult 2 tükki. Telki polnud ma varem pakkinud, aga magamiskoti pakkimine oli sarnane, nii et see polnud raske. Põhjaõnged jätsime ööseks sisse ning läksime neid kontrollima. Minul oli üks väike latikas külge jäänud, aga kui ma hakkasin teda välja kerima, tuli ta otsast ära. See oli üpris kurb, sest see oli ainuke kala, mis me saime.

Pakksime oma õnged kokku ja kõik muu nodi ning suundu-sime Kolga - Jaani alevikku. Seal olime suure osa ajast külakiigel ja ootasime jaanipidu. Selle ootamise ajal ei teinud me midagi erilist. Lõpuks hakati jaanituld süütama. Mis seal ikka oli, suur jaanituli. Ka laval oli mingi esineja, aga kahjuks ma ta nime ei kuulnud. Laval oli ka tantsupidu, kus oli üpris vähe inimesi.

Öösel läksime magamiskottidega ühes pargis oleva põõsa alla magama, sest me ei viitsinud enam telki kokku panna. Hommikul ärkasime suhteliselt varakult ning tagasi kodu poole hakkasime väntama umbes keskpäeval.

Oliver Truu 8. klass

Mälestusi suvest

Juunis helistas mulle õp Keiti ja kutsus mind, Liselli ja meie kooli vilistlasi Martat ja Kristjani Saksamaale *Indiaca Junior* i maailmakarika-võistlusele. Otsustasin, et võiks ju proovida. Käisime suvel iga nädal trennis ning arenesime palju.

31. juuni oligi minek. Kokku oli meid 34 inimest. Meie neli, õp Keiti, trennikaaslased Tartust ja Alatskivilt ning treenerid. Esimesena läksime autoga Tartusse ja sealt edasi ühisesse bussi, mis oli väike ja üsna kitsas oli istuda. Õnneks oli mul tore sõbranna Lisell kaasas. Väljasõit Tartust toimus kell 1.00 öösel. Bussis veetsime terve öö ja järgmise päeva. Muidugi tehti tihti tanklapeatusi. Järgmise päeva õhtuks jõudsim Poola hotelli. Olime läbinud Läti, Leedu ning poolikult ka Poola. Võistlused ise toimusid Saksamaal HausDülmenis.

Õö Poola hotellis möödus hästi, kuigi hotell oli veidike niru ning hommikul pidi vara ärkama. Sõitsime hommikul edasi, plaan oli jõuda Saksamaa hotelli õhtuks, aga buss läks tee peal veidike katki ning pidime kaks tundi ootama. Kohale jõudsim alles hilisööks. Saksamaa hotell oli väga ilus. Järgmisel päeval ootas meid ees treening ja avamispidu ning järgnevatel päevadel võistlused. Ilm oli väga palav ja võistlused üsna pingelised. Kokkuvõttes saavutasime tüdrukute noorema võistkonnaga 4. koha ja segavõistkonnaga hõbemedali. Oma bussiseltskonnaga saime üsna tuttavaks ning tagasisõit möödus hulga kiiremini. Väike peatus ka Poolas, et bussijuhid välja saaksid magada ja siis jälle edasi. Kui Eestisse jõudsim, läks tuju veidi nulli, sest ei tahtnud, et reis lõpeks. Tegime veel grupiga ühispildid ja jätsime hüvasti ning koduuksest jõudsin sisse 6. augusti pärastlõunal.

Laura Lorup 8. klass

Juuli keskel sõitsin ma Ameerikasse külla oma isapoolsele perele. Ameerikas meeldis mulle, kui me perega käisime Go kardirajal. Ameerikast on mul meelde jäänud, et inimesed on seal väga viisakad ja sõbralikud. Minu tagasitulek Eestisse oli aga paras seiklus, kuna minu lennuk maandus Frankfurti, siis tuli ema mulle autoga vastu. Seiklus oli see sellepärast, et meie GPS pani täielikku segast ja juhatas meid vales suunas umbes 500 km.

Kalvin Royster 8. klass

Suvel jooksul käisin kaks korda Lätis. Esimest korda käisin juuni lõpus vanaema, ema ja tädiga. Käisime riideid ostmas ja palju asju veel. Teine kord käisin ema, isa ja Mirteliga. Siis käisime ka poodides riideid ostmas ja käisime Sigulda Tarsani pargis ja Riia loomaaias. Loomaaias nägime väga suuri kaelkirjakuid ja paabulinde, veel erinevaid linde, rebaseid, kotkaid, sebrasid, tiigreid, lõvisid ja väga palju loomi veel.

Merilin Mutli 8. klass

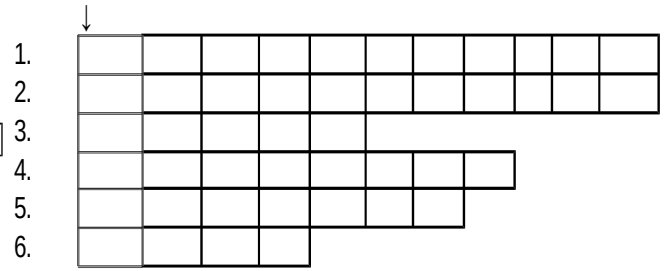
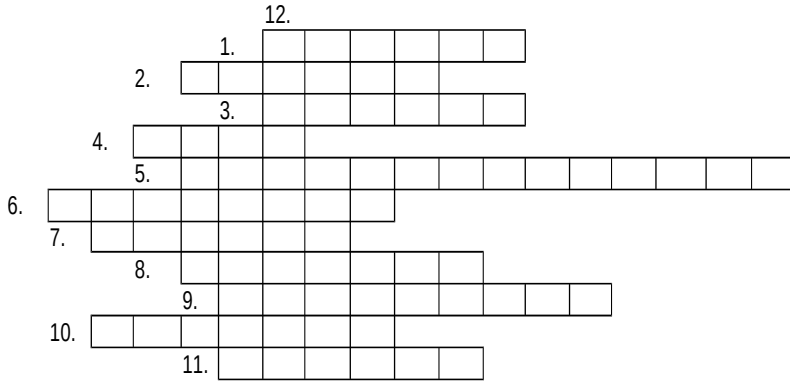
Augusti algul läksin mõneks päevaks Pärnusse Rõõmsate Laste festivalile tööle. Esimesel päeval vedasime igasuguseid lette ja muid asju platsi peale laiali. Ilm oli sel päeval kohutavalt palav, asjad, mida tassisime, olid ka kohutavalt rasked. Ma tegelikult läksin sinna ainult üheks päevaks Kaluriküla esindama, aga kuna mu õde oli selle ürituse üks korraldajatest ja ta palus mind ja mu venda appi, siis läksimegi juba päev varem. Päeva lõpus toodi ka lõpuks asjad, millega järgmisel päeval pidime Kaluriküla poolt ühte mängu korraldama. Enne õe korterisse minemist tegime ka väikese tiiru poodi, et järgmiseks päevaks süüa kaasa osta, sest järjekordne pikk päev oli tulemas. Uue päeva hommikul ärkasime varakult, sõime ja läksime festivalile tunnike enne algust, et saaks veel asju sättida. Meie ülesanne oli lihtne, pidime külastajatele ühte mängu tegema ja Kaluriküla tutvustama ning Kaluriküla kinkekaarte välja jagama.

Marten Karv 8. klass

Segavõistkonna õnnelikud võitjad

12.....

1. Plaksutamine, heakskiit
2. Raadio vastuvõtja osa
3. Mitte uskuja, jumala eitaja
4. Suurendusklaas
5. Teadaanne, märkus, sarnaneb inglise keelega
6. Arstiabi saav inimene
7. Võidusõiduauto, F1
8. Narkootikum, kasutatakse tuimestuseks, valuvaigisti
9. Orkaan Põhja-Ameerikas
10. Sundolukord, kaks võrdset valikut
11. Mahutiik Ameerikas
12. Kohanema

1. Arvutamise tund?
 2. Võõrkeel, mida hakatakse õppima 3. klassis?
 3. Siirupist valmistatud kompvek?
 4. Kevadine sibullill?
 5. Havai kitarr?
 6. Mida sa metsast korjad söögiks?
- Vastussõnaks saad matemaatika lahutamismärgi
- Ristsõna koostas: Gedy-Ly Salum 9. kl**

Ristsõna koostas: Marten Hämäläinen 9. klass

Õpetaja: “Kas sa oskad mulle seletada, mis on õiglus ja mis ülekoosus?”

Juku: “Ei.”

Õpetaja: “Kui sa oma venna võileiva ära võtad, mis sa siis teed?”

Juku: “Söön ära.”

Õpetaja: “Aga sa käitud siis ebaõiglaselt.”

Juku: “Kuidas siis ebaõiglane? Vend ise annab ju mulle võileiva!”

Juku ema on juba 7 kuud rase, läheb siis Juku ema juurde ja küsib:

“Ema, miks sa nii paks oled?”

Ema vastab:

“Sellepärast, et ma ootan last!”

Hiljem näeb Juku tänaval seisvat paksu meest ja küsib talt:

“Onu, keda teie ootate?”

“Bussi ootan!”

Õpetaja: “On see sinu pall, Juku?”

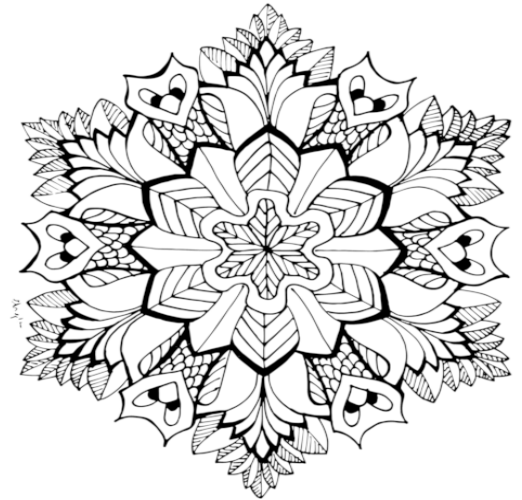
Juku: “Kas koolimaja aken on katki?”

Õpetaja: “Minu teada mitte.”

Juku: “Sel juhul on see minu.”

Värvi

.....

Kalmetu Sõna toimetajad: õp Ene Toomsalu, Heino Kaljuve, Rauno Grünberg, Laura-Liisa Laur, Ingrid Kallas, Kadri Lorup, Lisete Enders, Heleriin Sagevus, Emily Andra Angerjas, Laura Lorup, Merlin Lepla, Lisell Valgre, Oliver Truu, Liis Saarepera, Herman Ernits **Toimetuse aadress:** ene@kalmetu.vil.ee

.....